

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 022574 22 U
Tuzla, 02.12.2022. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji Predragu Krsmanoviću, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca: **Islamska zajednica u Bosni i Hercegovini - Medžlis Islamske zajednice u Tuzli**, Turalibegova 25A, zastupanog po Zajedničkoj advokatskoj kancelariji Kačapor Fuadu, Čolak Elviru i dr.sci. Oruč Esadu, advokatima iz Sarajeva, ul. dr. Mustafe Pintola broj 25A, 71210 Ilidža, protiv rješenja **tužene Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona Tuzla** broj 12-04-3-19-107/22, od 21.04.2022. godine, uz učešće zainteresovanih lica: **1. "Bingo" d.o.o. Tuzla**, zastupanog po punomoćnici Amili – Mimici Kunosić i Svenu Seleskoviću, advokatima iz Tuzle, zaposleni u Advokatskom društvu Kunosić&Co – Kunosić& Co Law Firm Ltd. Tuzla, ulica kralja Tvrtka Prvog broj 5., i **2. „Tuzla-Remont“ d.o.o. Tuzla**, zastupanog po punomoćnicama Mirsadi Božanović i Tatjana Gajić, advokatima iz ZAK-e M. Božanović i T. Gajić, Tuzla, ulica M. Tita broj 159., u upravnoj stvari **obnove postupka izdavanja odobrenja za građenje**, dana 02.12.2022. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

I- Tužba **SE ODBIJA**.

II- Zahtjev zainteresovanog lica "Bingo" d.o.o. Tuzla za naknadu troškova spora **SE ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je dana 27.05.2022. godine, ovom sudu, putem naprijed navedenih punomoćnika, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog toga: što sadrži nedostatke koji sprečavaju ocjenu njegove zakonitosti ili nedostatke koji ga čine ništavnim; što u aktu nije pravilno primijenjen zakon, propis zasnovan na zakonu ili opšti akt; što se u upravnom postupku koji je prethodio aktu nije postupilo po pravilima postupka, a činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, te što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je rješenjem broj 06/4-19-18829/2020 ZK, od 15.07.2021. godine, povodom kojeg je tužilac podnio prijedlog za obnovu postupka, odlučeno da se zainteresovanim licima iz ovog upravnog spora daje odobrenje za građenje za izgradnju stambeno-poslovnog objekta blok "B" unutar prostorne cjeline „Pecara 2" u T., na zemljištu označenom po katastarskom operatu i zemljišno-knjižnoj evidenciji kao k.č. br. 878/5 926/4 i 927/2, sve u K.O. ...; da je zainteresovano lice „Tuzla-Remont" d.o.o. Tuzla evidentirano kao vlasnik predmetne nekretnine, na osnovu sudske nagodbe broj 32 0 Ps 131594 04 Ps, od 09.02.2015. godine, zaključene između zainteresovanih lica iz ovog upravnog spora i Grada Tuzle; da Zakon o upravnom postupku, u članu 246., predviđa da će se postupak okončan rješenjem ili zaključkom protiv koga nema redovnog pravnog lijeka u

upravnom postupku (konačno u upravnom postupku) obnoviti u slučajevima koji su propisani tim članom; da je članom 246. stav 1. tačka 5. istog Zakona propisano da se upravni postupak koji je okončan pravosnažnim rješenjem obnavlja ako se rješenje organa koji je vodio postupak temelji na nekom prethodnom pitanju, a nadležni organ je to pitanje kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije, i da je tužilac zbog toga podnio prijedlog za obnovu postupka, što se dalje obrazlaže slijedećim tužbenim navodima: da je tužilac pred Opštinskim sudom u Tuzli pokrenuo parnični postupak u predmetu broj 32 0 Ps 244518 15 Ps, u kome je tražio utvrđenje ništavosti naprijed navedene sudske nagodbe; da je Opštinski sud u Tuzli odbio navedeni tužbeni zahtjev, i to zbog navodnog nedostatka pravnog interesa na strani tužitelja, s tim što je u obrazloženju iste presude taj sud utvrdio: da je nagodba broj 32 0 Ps 131594 04 Ps od 09.02.2015. godine ništava", i da je ta činjenica "bila poznata organu koji je donio Rješenje o odobrenju za građenje broj 0614-19-1882912020 ZK od 15.07.2021. godine, kao i nadležnom pravobranilaštvu"; da iz zaključene sudske nagodbe proizilazi da se ista ne odnosi na postavljeni tužbeni zahtjev kojim je traženo utvrđenje prava vlasništva u korist tužitelja „Tuzla Remont" d.d. Tuzla, jer je nagodbom "utvrđeno da je isti privatizovao dio nekretnina koje su premet tužbenog zahtjeva", dok je za drugi dio nekretnina utvrđeno pravo vlasništva „Bingo" d.o.o. Tuzla, koji je, uz saglasnost stranaka, u parnicu stupio na glavnoj raspravi, iako prema mišljenju tog suda "nisu bili ispunjeni uslovi za stupanje u parnicu iz člana 362. stav 1. i stav 2. Zakona o parničnom postupku"; da se „Bingo" d.o.o. Tuzla obavezao da Opštini Tuzla isplati iznos od 506.100,00 KM, i da je, po osnovu zaključene sudske nagodbe u zemljišnim knjigama i katastarskom operatu izvršen upis prava u korist drugo i treće-tuženog (tj. zainteresovanih lica iz ovog upravnog spora); da se opšta pravila privatizacije uređuju Zakonom o privatizaciji, a da odobravanje i provođenje privatizacije shodno ovom Zakonu, vrše agencija Federacije BiH za privatizaciju i Agencije kantona za privatizaciju, s tim da u pripremi za privatizaciju, preduzeća "pripremaju program privatizacije i početnu bilancu za privatizaciju koju podnose na odobrenje mjerodavnoj agenciji za privatizaciju"; da je preduzeće "dužno izraditi program i početnu bilancu shodno članu 4. Zakona o privatizaciji i dostaviti je mjerodavnoj agenciji; da je, prema članu 12. Uredbe o metodologiji za pripremu programa i izradu početne bilanse preduzeća za privatizaciju, preduzeće u programu dužno navesti podatke o vlasništvu na nekretninama; da je, uz program, preduzeće obavezno sačiniti i ovlaštenoj agenciji dostaviti dokumentacionu osnovu, koju, između ostalog, čine izvodi iz zemljišnih knjiga za nekretnine u vlasništvu preduzeća; da, ukoliko je "program pripremljen shodno sa Zakonom i Uredbom o metodologiji za pripremu programa i izradu početne bilance preduzeća za privatizaciju, ovlaštena agencija donosi rješenje o odobravanju programa kojim se utvrđuje iznos državnog (društvenog) kapitala koji se privatizira, način prodaje ovog kapitala i način plaćanja"; da Kantonalna agencija za privatizaciju, u okviru svoje nadležnosti, u skladu sa propisima o opštem upravnom postupku, donosi pojedinačne upravne akte rješenja o odobravanju ili odbijanju programa privatizacije, te da Opštinski sud u Tuzli smatra da stranke u parničnom postupku nisu ovlaštene utvrđivati da li je neka imovina privatizovana ili ne, a da iz provedenih dokaza, odnosno akata agencije za privatizaciju i ne proizilazi jasno koje su nekretnine privatizovane, zbog čega su tuženi u prvom stavu sudske nagodbe raspolagali sa zahtjevom sa kojim ne mogu raspolagati; da je sudska nagodba čiji predmet je pravo kojim se ne može raspolagati, nagodba čije predmet je nedopušten i da je, kao takva, ništava shodno odredbama člana 46. i člana 47. Zakona o obligacionim odnosima; da je Grad Tuzla, putem Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline, u prethodnom periodu zainteresovanim licima izdao rješenje o urbanističkoj saglasnosti broj 0614-23-3195/2019 ZK, od 22.10.2019. godine, rješenje o urbanističkoj saglasnosti broj 0614-19-22979/2020 ZK, od 30.03.2021. godine i rješenje o odobrenju za građenje broj 0614-19-18829/2020 ZK, od 15.07.2021. godine, kojima se odobrava izgradnja stambeno-poslovnog objekta na

parcelama koje su bile predmet "ništave sudske nagodbe", iako je ta Služba "znala da se radi o ništavoj sudskoj nagodbi", jer se navedena odobrenja odnose na nekretnine koje predstavljaju vakufsku imovinu i, kao takve, predstavljaju osnov tužiočevih restitucijskih prava; da član 365. Zakona o stvarnim pravima Federacije BiH jasno reguliše da poljoprivredna i druga zemljišta, zgrade, stanovi i poslovne prostorije kao posebni dijelovi zgrada u društvenoj/državnoj svojini ne mogu biti predmet prenosa, otuđivanja, zamjenjivanja kao i drugog oblika raspolaganja ako su u društveno-državno vlasništvo pribavljena na osnovu: 1. Zakona o agrarnoj reformi i kolonizaciji („Službeni list DFJ”, broj: 64/45, „Službeni list FNRJ”, br. 16/46, 24/46, 99/46, 101/47, 105/48, 4/51, 19/51 i „Službeni list SRBiH”, broj: 41/67), i 2. Zakona o agrarnoj reformi i kolonizaciji u NR BiH („Službeni list NRBiH”, br. 2/46, 18/46, 20/47, 29/47, 14/51 i „Službeni list SRBiH”, broj: 41/67), a da je članom 368. Zakona o stvarnim pravima FBiH propisano da će se odredbe čl. 365., 366. i 367. tog Zakona primjenjivati do isteka roka za podnošenje zahtjeva za povrat ili naknadu u skladu sa propisom kojim će se urediti pitanje reprivatizacije, denacionalizacije i restitucije, iz čega tužba zaključuje da se radi o "izvjesnoj, regulisanoj situaciji, koja je normirana imperativnim normama Zakona o stvarnim pravima FBiH, iz kojih jasno proizilazi subjektivno pravo tužitelja da traži povrat prava vlasništva oduzete imovine, te u tom smislu da podnosi i druge vrste zahtjeva (konkretno i ovog zahtjeva) kojima se vakufska imovina štiti"; da se "predmetni postupak" vodio i po apelaciji kod Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, koji je, na sjednici održanoj dana 23.02.2022. godine, donio Odluku o dopustivosti i meritumu u predmetu broj: AP 3332/21, kojom je Ustavni sud usvojio apelaciju Islamske zajednice u BiH - Vakufska direkcija, utvrdio povredu prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima, te ukinuo Presudu Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 Ps 244518 19 Pž, od 28. jula 2020. godine, i predmet vratio tom sudu da po hitnom postupku donese novu odluku; da se u obrazloženju osporenog drugostepenog rješenja tuženog, kao razlog odbacivanja žalbe na prijedlog za obnovu postupka, navodi da podnosilac prijedloga nije imao svojstvo stranke u postupku niti kao posjednik, odnosno vlasnik predmetnih nekretnina na kojima je planiran zahvat u prostoru, niti kao vlasnik ili posjednik parcela koje neposredno graniče sa predmetnom parcelom u svojstvu susjeda, ali da je prijedlog za obnovu postupka podnesen "iz razloga što tužitelj nije ni bio informisan o vođenju postupka kojim se daje odobrenje za građenje, te je mogao i morao imati svojstvo stranke", jer je, iako nije imao svojstvo stranke, imao i ima pravni interes na predmetnoj nekretnini, što je potvrđeno u pomenutoj Odluci Ustavnog suda BiH u predmetu broj: AP 3332/21; da predmetne nekretnine predstavljaju vakufsku imovinu i da, kao takve, "predstavljaju osnov restitucijskih prava tužitelja, te bi izvršenje navedenog rješenja nanijelo štetu koja bi se teško mogla nadoknaditi, jer se radi o vakufskoj imovini, te se radovi već izvode od strane pomenutih društava na istoj"; da je Ustavni sud BiH ukazao da su zbog okolnosti konkretnog predmeta redovni sudovi, prije donošenja svojih odluka, morali izvršiti "odgovarajuću analizu proporcionalnosti između (ne)postojanja apelantičinog pravnog interesa i javnog interesa, odnosno vladavine prava, kao jednog od osnovnih načela za postojanje pravne sigurnosti svih subjekata prava", ali da je u konkretnom slučaju takva analiza izostala, te da, uzimajući u obzir da je Ustavni sud BiH "potvrdio pravni interes tužitelja na predmetnoj nekretnini, kao i da je ukinuo Presudu Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 Ps 244518 19 Pž od 28. jula 2020. godine i predmet vratio Kantonalnom sudu u Tuzli", tužilac zaključuje da "tužitelj ima pravni interes za podnošenje prijedloga za obnovu postupka", da je, kao takav "ovlašten za pokretanje istog", i da bi se postupak davanja odobrenja o građenju trebao ponoviti, uz napomenu "da bi izvršenje navedenog rješenja nanijelo štetu koja bi se teško mogla nadoknaditi, jer se radi o vakufskoj imovini, te se radovi već izvode od strane pomenutih društava na istoj"; da je odredbama člana 247. stav 1. Zakona o upravnom

postupku propisano da obnovu upravnog postupka može tražiti stranka, a da organ koji je donio rješenje kojim je postupak okončan može pokrenuti obnovu postupka po službenoj dužnosti, iz čega tužilac zaključuje da je prvostepeni organ mogao, što tuženi nije cijenio, postupak obnove provesti i po službenoj dužnosti.

Tužbom se predlaže da sud donese presudu kojom se tužba uvažava, osporeno rješenje tuženog i prvostepeni zaključak poništavaju, kao nezakoniti, a da se tuženi obaveže da tužiocu nadoknadi troškove postupka pod prijetnjom izvršenja, s tim da vrsta i visina troškova u tužbi nije određena.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Zainteresovano lice Bingo d.o.o. Tuzla je u odgovoru na tužbu navelo da su akti prvostepenog i drugostepenog organa zakoniti, te da je predmetna tužba neosnovana u cijelosti. Zainteresovano lice je opredijelilo i troškove i isti se sastoje od naknade za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 1.050,00 KM, uvećano za 17% PDV-a (178,50 KM), što ukupno iznosi 1.228,50 KM.

Zainteresovano lice „Tuzla -Remont“ d.o.o. Tuzla takođe je predložilo da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa slijedi da je osporenim aktom tuženog, odbijena kao neosnovana žalba tužioca, izjavljena protiv zaključka Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzla broj 06/16-19-3245/2022-LD, od 02.03.2022. godine, kojim je odbačen prijedlog tužioca za obnovu postupka u predmetu koji je kod tog prvostepenog organa okončan pravosnažnim rješenjem, kojim je zainteresovanom licu iz ovog upravnog spora „Tuzla-Remont“ d.o.o. Tuzla izdato odobrenje za građenje.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužilac, dana 27.01.2022. godine, prvostepenom organu podnio prijedlog za obnovu postupka koji je, kod prvostepenog organa, okončan donošenjem pravosnažnog rješenja, kojim je zainteresovanom licu iz ovog upravnog spora „Tuzla-Remont“ d.o.o. Tuzla, izdato odobrenja za građenje broj 06/4-19-18829/2020 7 ZK, od 15.07 2021. godine, kojim je na zahtjev „Tuzla-Remont“ d.o.o. Tuzla izdato rješenje odobrenje za građenje stambeno-poslovnog objekta blok „B“ unutar prostorne cjeline „Pecara 2“ u T., u okviru izmjene Regulacionog plana nerealizovanog dijela prostorne cjeline „Pecara 2“ na zemljištu označenom po katastarskom operatu i zemljišno-knjižnoj evidenciji kao k.č. br. 875/5, 926/4 i 927/2, sve u K.O. ...; da je tužilac u prijedlogu za obnovu postupka, između ostalog, istakao: da je odredbama člana 246. stav 1. tačka 5. Zakona o upravnom postupku propisano da se upravni postupak, koji je okončan pravosnažnim rješenjem, obnavlja ako se rješenje organa koji je vodio postupak temelji na nekom prethodnom pitanju, koje pitanje je nadležni organ kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije; da je tužilac taj razlog za obnovu postupka povezo sa činjenicom da su zainteresovana lica iz ovog upravnog spora, kao vlasnici predmetne nekretnine, evidentirani na osnovu sudske nagodbe broj 32 0 Ps 131594 04 Ps, od 09.02.2015. godine, zaključene između njih i Grada Tuzle, ali da je tužilac, pred Opštinskim sudom u Tuzli, pokrenuo parnični postupak u predmetu broj 32 0 Ps 244518 15 Ps, tražeći poništenje navedene sudske nagodbe; da je Opštinski sud u Tuzli odbio predmetni tužbeni zahtjev zbog nedostatka pravnog interesa na strani tužioca; da se, u vezi s tim predmetom pred Ustavnim sudom BiH

vodi postupak po tužiočevoj apelaciji; da je u obrazloženju presude broj 32 0 Ps 244518 15 Ps Opštinski sud u Tuzli "utvrdio da je predmetna nagodba broj 32 0 Ps 131594 04 Ps od 09.02.2015. godine ništava", iz čega se u prijedlogu zaključuje da je Grad Tuzla "u prethodnom periodu" zainteresovanim licima iz ovog upravnog spora izdao dva rješenja o urbanističkoj saglasnosti i predmetno rješenje o odobrenju za građenje, kojima se "odobrava izgradnja stambeno-poslovnog objekta na parcelama koje su bile predmetom ništave sudske nagodbe", te da se odobrenja za gradnju odnose na nekretnine "koje predstavljaju vakufsku imovinu i kao takve predstavljaju osnov restitucijskih prava u predlagачa"; dalje slijedi da se tužilac u prijedlogu pozvao i na odredbe člana 365. do 368. **Zakona o stvarnim pravima („Službene novine Federacije BiH“, broj 66/13, 100/13 i 32/19 - Ustavni sud Federacije BiH)**, ističući da se radi "o izvjesnoj, regulisanoj situaciji, koja je normirana imperativnim normama Zakona o stvarnim pravima FBiH iz kojih jasno proizilazi subjektivno pravo podnosioca ovog zahtjeva da traži povrat prava vlasništva oduzete imovine, te u tom smislu da podnosi i druge vrste zahtjeva (konkretno i ovog zahtjeva) kojima se vakufska imovina štiti"; da je, zbog svega navedenog, tužilac pred Opštinskim sudom u Tuzli pokrenuo i novi parnični postupak u predmetu broj 32 0 Ps 41 1891 21 Ps, u kome traži poništenje sudske nagodbe broj 32 0 Ps 131594 04 Ps, od 09 02 2015 godine, te da stoga predlaže da se obnovi postupak davanja odobrenja o građenju, i da se odloži izvršenje rješenja o odobrenju za građenje do donošenja odluke u obnovljenom postupku; da je prvostepeni organ u postupku po prijedlogu za obnovu postupka, uvidom u priloženu zemljišnoknjižnu dokumentaciju, utvrdio da je na zemljištu označenom po katastarskom operatu i zemljišnoknjižnoj evidenciji kao k.č. br. 926/4, 878/5, kao vlasnik sa udjelom 1/1, upisan Tuzla-Remont“ d.o.o. Tuzla, bez upisanih tereta u „...“ listu, te ocijenio da tužilac nema svojstvo stranke u postupku izdavanja odobrenja za građenje u smislu odredaba člana 90. Zakona o prostornom uređenju i građenju („Službene novine Tuzlanskog kantona“, broj 6/11, 4/13, 15/13, 2/16 i 4/17), zbog čega je, pozivajući se na odredbe člana 253. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98 i 48/99), tužiočev prijedlog odbacio, cijeneći da je izjavljen od neovlaštenog lica.

Protiv prvostepenog akta tužilac je izjavio žalbu tuženom, koji je žalbu odbio kao neosnovanu, cijeneći da je zaključak prvostepenog organa u svemu pravilan i na zakonu zasnovan.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da nije osnovan nijedan od bitnih razloga tužbe.

Naime, odredbama člana 48. Zakona o upravnom postupku propisano je:

1. Stranka

Član 48.

*Stranka je osoba po čijem je zahtjevu pokrenut postupak ili protiv koje se vodi postupak, ili koja radi zaštite svojih prava ili pravnih interesa **ima pravo** da učestvuje u postupku.*

Shodno citiranim odredbama stranka u upravnom postupku može biti samo osoba po čijem je zahtjevu pokrenut postupak ili protiv koje se vodi postupak, ili koja radi zaštite svojih prava ili pravnih interesa **ima pravo** da učestvuje u postupku.

Prema tome, **pravo** stranke da učestvuje u nekoj konkretnoj vrsti upravnog postupka mora biti (direktno ili indirektno) predviđeno posebnim materijalnim propisom koji reguliše tu vrstu upravnog postupka.

U konkretnom slučaju radi se o upravnom postupku izdavanja odobrenja za građenje, a ta materija regulisana je Zakonom o prostornom uređenju i građenju („Službene novine Tuzlanskog kantona“, broj 6/11, 4/13, 15/13, 2/16 i 4/17).

Odredbama člana 90. tog Zakona izričito je propisano ko su **sudionici (stranke) u postupku građenja**, i to na slijedeći način:

Član 90.

(Sudionici u projektovanju i građenju)

(1) **Sudionici** u projektovanju i **građenju** su **investitor, projektant, revident, izvođač i nadzor**.

(2) Odnosi između investitora i drugih sudionika u projektovanju i građenju iz stava (1) ovog člana uređuju se ugovorom.

Primjenjeno na konkretan slučaj, tužilac nema svojstvo **sudionika** bilo kog učesnika u postupku, jer **nije investitor, projektant, revident, izvođač, ni nadzorni organ**.

Pravo da bude stranka u predmetnom postupku (povodom činjenice da je bio raniji vlasnik predmetnog zemljišta) tužiocu **ne daje** ni **Zakon o stvarnim pravima („Službene novine Federacije BiH“, broj 66/13, 100/13 i 32/19 - Ustavni sud Federacije BiH)**, ni bilo koji drugi materijalni ili procesni zakon, zbog čega sud smatra da je prvostepeni organ pravilno postupio kada je ocijenio da je tužiočev prijedlog za obnovu postupka podnesen od **neovlaštenog lica i isti odbacio kao nedozvoljen**.

Dalje, prijedlog za obnovu, prema sadržaju tog podneska, kao i prema sadržaju predmetne tužbe za pokretanje upravnog spora, zasnovan je na odredbama člana 246. **tačka 5.** Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98 i 48/99), kojima je propisano:

Član 246. tačka 5.

Postupak okončan rješenjem ili zaključkom protiv koga nema redovnog pravnog lijeka u upravnom postupku (konačno u upravnom postupku) obnovit će se:

...

5) ako se rješenje organa koji je vodio postupak **temelji** na nekom **prethodnom pitanju**, a nadležni organ je **to pitanje kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije**; ...

Šta se smatra prethodnim pitanjem regulisano je odredbama člana 142. Zakona o upravnom postupku, kojima je propisano:

4. Prethodno pitanje

Član 142.

(1) Ako organ koji vodi postupak naiđe na pitanje bez čijeg se rješenja ne može riješiti sama stvar, a to pitanje čini samostalnu pravnu cjelinu za čije je rješenje nadležan sud ili koji drugi organ (prethodno pitanje), on može, pod uslovima iz ovog zakona, sam raspraviti to pitanje, ili postupak prekinuti dok nadležni organ to pitanje ne riješi. O prekidu postupka donosi se zaključak, protiv kog je dopuštena posebna žalba, osim ako je zaključak donio drugostepeni organ.

(2) Ako je organ raspravio prethodno pitanje, rješenje takvog pitanja ima pravno djelovanje samo u stvari u kojoj je to pitanje riješeno.

(3) U pitanju postojanja krivičnog djela i krivične odgovornosti učinioca, organ koji vodi postupak vezan je pravosnažnom presudom krivičnog suda kojom je optuženi oglašen krivim.

S obzirom da iz sadržaja odredaba člana 246. tačka 5. Zakona o upravnom postupku, proizilazi da će se postupak okončan pravosnažnim rješenjem obnoviti ako se to rješenje **temelji** na nekom **prethodnom pitanju**, a nadležni organ je **to pitanje kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije**, može se zaključiti da je za dozvolu obnove postupka po tački 5. člana 246. Zakona o upravnom postupku potrebno ispunjenje najmanje **dva kumulativna uslova**, i to: 1. da se pravosnažno rješenje povodom kojeg se traži obnova **zasnivalo** (temeljilo) na nekom konkretnom **prethodnom pitanju**, koje je **raspravljeno** u postupku koji je okončan tim pravosnažnim rješenjem, i 2. da je nadležni organ **to pitanje kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije**.

Prema odredbama člana 142. Zakona o upravnom postupku, **prethodno pitanje** može biti **raspravljeno** od strane organa koji **vodi određeni upravni postupak**, ili od strane **nadležnog suda ili nekog drugog organa** (u slučaju kada organ koji vodi upravni postupak isti prekine, dok to pitanje ne riješi nadležni organ).

Dosljedno tome, može se zaključiti da pomenuti kumulativni uslovi mogu biti ispunjeni samo u slučaju kada je organ koji je vodio određeni upravni postupak i o tome donio pravosnažno rješenje, takvo rješenje zasnovao na **prethodnom pitanju koje je sam raspravio**, ali je, kasnije, nakon pravosnažnosti tog rješenja, **nadležni sud ili drugi nadležni organ to pitanje svojim aktom u bitnim tačkama to pitanje riješio drugačije**.

U konkretnom slučaju, međutim, tužilac u prijedlogu za obnovu postupka **nije naveo** bilo koje konkretno **prethodno pitanje** koje je prvostepeni organ **sam raspravio** prilikom donošenja pravosnažnog rješenja o odobrenju za građenje, niti je naveo da je **nadležni sud ili neki drugi nadležni organ** to pitanje, nakon pravosnažnosti rješenja o odobrenju za građenje, **svojim aktom** (presudom, rješenjem, itd.) **u bitnim tačkama riješio drugačije nego prvostepeni organ** prilikom donošenja rješenja o odobrenju za građenje.

S obzirom na sadržaj rješenja o odobrenju za građenje, iz kojeg je vidljivo da prilikom njegovog donošenja **nije raspravljeno** bilo koje **prethodno pitanje**, sud smatra da u konkretnom slučaju za dozvolu obnove postupka **nije ispunjen nijedan od pomenutih kumulativnih uslova** iz člana 246. **tačka 5.** Zakona o upravnom postupku, tako da bi se, iz tog razloga, prijedlog za obnovu postupka morao odbiti kao neosnovan, čak i u slučaju da je tužilac bio ovlašteno lice za podnošenje takvog prijedloga.

Što se tiče pitanja o kojima se odlučivalo u **parničnom postupku** pred Opštinskim sudom u Tuzli u predmetu u kome je tužilac tražio poništenje sudske nagodbe (poravnanja) zaključene između Grada Tuzla i zainteresovanih lica iz ovog upravnog spora, sud ističe da taj postupak, u vrijeme podnošenja prijedloga za obnovu postupka (pa čak ni u vrijeme podnošenja predmetne tužbe za pokretanje upravnog spora) **nije bio pravosnažno okončan**, zbog čega je pozivanje tužioca na odluke koje su, od strane redovnih sudova i Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, do sada donesene u tom parničnom postupku, **bez pravnog značaja za ishod obnove upravnog postupka** po prijedlogu tužioca za obnovu.

Osim toga, u tom parničnom postupku **nije se odlučivalo** o bilo kojim pitanjima koja bi se, u smislu odredaba člana 142. Zakona o upravnom postupku mogla smatrati **prethodnim pitanjem** u postupku donošenja odobrenja za građenje, povodom kojeg je stavljen prijedlog za obnovu postupka, zbog čega sud smatra da ni eventualni za tužioca pozitivan ishod tog postupka, čak i u slučaju da je u vrijeme podnošenja prijedloga za obnovu postupka **bio pravosnažno okončan, ne bi bio od uticaja na drugačije rješavanje** ove upravne stvari.

Ovo tim prije ako se ima u vidu okolnost da u Bosni i Hercegovini još uvijek nije donesen zakon o restituciji, i što će se o eventualno povrijeđenim pravima tužioca, koja se tiču pitanja oduzimanja njegovog ranijeg vlasništva na predmetnom zemljištu, moći zakonito raspravljati i odlučivati tek nakon donošenja materijalnog zakona kojim će se bliže regulisati nadležnost, postupak, uslove i druga bitna pitanja za restituciju, zbog čega je neizvjesno da li će i na koji način tužilac uspjeti u postupku restitucije.

S druge strane, sud smatra da, u pogledu zaštite prava na imovinu, u ovom postupku treba voditi računa ne samo o postojanju **proporcionalnosti između tužiočevog i javnog interesa**, nego i o **načelu opšte pravne sigurnosti** i zaštiti prava na imovinu **svih pravnih subjekata** koji učestvuju u predmetnom upravnom postupku, uključujući i **zainteresovana lica** iz ovog upravnog spora.

Posmatrano na taj način može se zaključiti da bi, kako u parničnom predmetu povodom kojeg je Ustavni sud BiH donio odluku broj AP 3332/21 (kojom je usvojio apelaciju tužioca, utvrdio povredu prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i

Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima, te ukinuo presudu Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 Ps 244518 19 Pž, od 28.07.2020. godine, i predmet vratio tom sudu da po hitnom postupku donese novu odluku), tako i u predmetnom upravnom postupku, faktičkim prejudiciranjem tužiočevih eventualnih prava po osnovu bivšeg vlasništva na predmetnom zemljištu, bilo ugroženo pravo na imovinu **zainteresovanih lica** iz ovog upravnog spora, koja **ne bi trebala trpiti štetne posledice** nastale eventualno nezakonitim ili nepravičnim oduzimanjem tužiočeve imovine, koje je **izvršeno od strane države**.

Dalje, sud smatra da, vezano za predmetno zemljište, u konkretnom slučaju **ne postoji neproporcionalnost između tužiočevog i javnog interesa**, i to zbog mogućnosti **novčane restitucije**, odnosno mogućnosti tužioca da, svoja eventualno povrijeđena prava povodom oduzimanja predmetne imovine, štiti u odgovarajućim parničnim i/ili drugim postupcima protiv pravnog slijednika oduzimaoca imovine.

Sud je detaljno razmotrio i analizirao pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je ocijenio da isti, s obzirom na nesporno utvrđeno činjenično stanje, te važeće materijalno i procesno pravo, ne mogu uticati na drugačije presuđenje ove upravne stvari, odnosno drugačiji ishod predmetnog upravnog postupka, zbog čega je na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci.

Odluka o troškovima zasnovana je na odredbama člana 55. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa članom 386. stav 1. i 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15). Zahtjev zainteresovanog lica "Bingo" d.o.o. Tuzla za naknadu troškova za sastav odgovora na tužbu, sud je odbio imajući u vidu da predmetni odgovor na tužbu u konkretnom slučaju nije bio od odlučnog uticaja na razjašnjenje činjenica i na konačan ishod upravnog spora, kao i da taj odgovor po Zakonu o upravnim sporovima nije obavezan, zbog čega je sud ocijenio da ovi troškovi nisu bili neophodni.

Zapisničar:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.
s.r.

S u d i j a:
Predrag Krsmanović,

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 U 022574 23 Uvp
Sarajevo, 18.08.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Danilović Edine, kao predsjednice vijeća, Mahić Samardžić Amele i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Pita Minele kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Islamska zajednica u Bosni i Hercegovini – Medžlis Islamske zajednice u Tuzli, zastupan po ZAK Kačapor Fuadu, Čolak Elviru i dr.sci. Oruč Esadu, advokatima iz Sarajeva, protiv akta broj: 12-04-3-19-107/22 od 21.04.2022. godine, tuženog Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona Tuzla, uz učešće zainteresovanih lica: 1. „Bingo“ d.o.o. Tuzla, zastupanog po punomoćnici Amili –Mimici Kunosić i Svenu Seleskoviću, advokatima iz Tuzle, Advokatsko društvo Kunosić&Co – Kunosić&Co Law Firm Ltd. Tuzla, i 2. „Tuzla-Remont“ d.o.o. Tuzla, zastupanog po punomoćnicima Mirsadi Božanović i Tatjana Gajić, advokatima iz ZAK-e M. Božanović i T. Gajić, Tuzla, u upravnoj stvari obnove postupka izdavanja odobrenja za građenje, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 022574 22 U od 02.12.2022. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 18.08.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 022574 22 U od 02.12.2022. godine, odbijena je tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum naveden u uvodu ove presude, kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv zaključka Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzla, broj: 06/16-19-3245/2022 - LD od 02.03.2022. godine, kao neosnovana. Tim prvostepenim zaključkom odbačen je prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog pravosnažnim rješenjem o odobrenju za građenje Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzla, broj: 06/4-19-18829/2020 ZK od 15.07.2021. godine, kao izjavljen od strane neovlaštenog lica. Navedenim rješenjem od 15.07.2021. godine odobrena je „Tuzla Remont“ d.o.o. Tuzla (zainteresovanom licu u ovom postupku) izgradnja stambeno-poslovnog objekta blok "B" unutar prostorne cjeline „Pecara 2" u T., prema izmjeni Regulacionog plana nerealizovanog dijela prostorne cjeline, na zemljištu označenom po katastarskom operatu i zemljišno-knjižnoj evidenciji kao k.č. br. 878/5 926/4 i 927/2, sve u K.O. ..., Stambeno –poslovni objekat Blok B ukupnih horizontalnih gabarita 75,80 x 74,18 m, koji se sastoji od pet lamela B1, B2, B3, B4 i B5, koje radove je investitor dužan izvesti prema revidiranom “Glavnom projektu poslovnog objekta” SPO, unutar poslovne cjeline “Pecara2”.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje presude prvostepenog suda podnesenim u zakonom propisanom roku, tužitelj je osporio pobijanu presudu zbog povrede federalnog zakona i federalnog zakona o postupku. Navodi da je zahtjev za obnovu postupka podnesen na osnovu člana 246. Zakona o upravnom postupku, te da je stavom 1. točka 5. navedenog člana

propisano da se upravni postupak koji je okončan pravosnažnim rješenjem obnavlja ako se rješenje organa koji je vodio postupak temelji na nekom prethodnom pitanju, a nadležni organ je to pitanje kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije, što je i bio razlog traženja obnove, a obzirom da je u obrazloženju presude broj 32 0 Ps 244518 15 Ps utvrđeno da je sudska nagodba od 09.02.2015. godine, ništava. Prema tužitelju urbanistička suglasnost i odobrenje za građenje je izdato za parcele koje su bile predmet ništave sudske nagodbe i odnose se na nekretnine koje predstavljaju vakufsku imovinu, zbog čega prema odredbama Zakona o stvarnim pravima postoji pravo tužitelja da traži povrat prava vlasništva oduzete imovine. Dalje se navodi da je odlukom Ustavnog suda BiH u predmetu AP:3332/21 od 23.02.2022. godine u predmetu broj 32 0 Ps 244518 19 Pž usvojena apelacija tužitelja i ukinuta presuda Kantonalnog suda u Tuzli od 28.07.2020. godine sa obrazloženjem da je prvostepeni sud propustio izvršiti odgovarajuća analiza proporcionalnosti između privatnog i javnog interesa, odnosno vladavine prava, u vezi sa predmetnom nekretninom, iz čega tužitelj smatra da ima pravni interes na nekretnini za koju je izdato odobrenje za građenje, pa samim tim i da je ovlašten za podnošenje prijedloga za obnovu postupka. Konačno je predložio da se podneseni zahtjev uvaži, ukine presuda prvostepenog suda i predmet vrati istom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na zahtjev tuženi je predložio da se isti odbije kao neosnovan.

Zainteresovana lica u ovom postupku, „Bingo“ d.o.o. Tuzla i „Tuzla-Remont“ d.o.o. Tuzla su u odgovoru na zahtjev istakli da je pobijana odluka pravilna i zakonita, te da je pravilno cijenjeno da nisu ispunjeni zakonom propisani uvjeti za obnovu postupka.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijane presude u vezi sa navodima zahtjeva tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke i odgovora tuženog na taj zahtjev, u skladu s odredbama člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj: 9/05) u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u zahtjevu, ovaj sud je našao da je zahtjev neosnovan i odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je tužitelj 27.01.2022. godine, prvostepenom organu podnio prijedlog za obnovu postupka koji je kod prvostepenog organa, okončan donošenjem pravosnažnog rješenja, broj: 06/4-19-18829/2020 7 ZK, od 15.07.2021. godine, kojim je zainteresovanom licu iz ovog upravnog spora „Tuzla-Remont“ d.o.o. Tuzla, izdato odobrenje za građenje stambeno-poslovnog objekta blok „B“ unutar prostorne cjeline „Pecara 2“ u T., u okviru izmjene Regulacionog plana nerealizovanog dijela prostorne cjeline „Pecara 2“ na zemljištu označenom po katastarskom operatu i zemljišno-knjižnoj evidenciji kao k.č. br. 875/5, 926/4 i 927/2, sve u K.O. ...; da je kao razlog za obnovu postupka, između ostalog navedeno da je odredbama člana 246. stav 1. tačka 5. Zakona o upravnom postupku propisano da se upravni postupak, koji je okončan pravosnažnim rješenjem, obnavlja ako se rješenje organa koji je vodio postupak temelji na nekom prethodnom pitanju, koje pitanje je nadležni organ kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije; da je tužitelj taj razlog za obnovu postupka povezao sa činjenicom da su zainteresovana lica iz ovog upravnog spora, kao vlasnici predmetne nekretnine, evidentirani na osnovu sudske nagodbe broj 32 0 Ps 131594 04 Ps, od 09.02.2015. godine, zaključene između njih i Grada Tuzle, ali da je tužitelj pred Opštinskim sudom u Tuzli, pokrenuo parnični postupak u predmetu broj 32 0 Ps 244518 15 Ps, tražeći poništenje navedene sudske nagodbe; da je Opštinski sud u Tuzli odbio predmetni tužbeni zahtjev zbog nedostatka pravnog interesa na strani tužitelja i da je u obrazloženju presude broj 32 0 Ps 244518 15 Ps Opštinski sud u Tuzli "utvrdio da je predmetna nagodba broj 32 0 Ps 131594 04 Ps od 09.02.2015. godine ništava", te da se odobrenje za gradnju odnosi na nekretnine "koje predstavljaju vakufsku imovinu i kao takve predstavljaju

osnov restitucijskih prava; da se tužitelj u prijedlogu pozvao i na odredbe člana 365. do 368. **Zakona o stvarnim pravima („Službene novine Federacije BiH“, broj 66/13, 100/13 i 32/19 - Ustavni sud Federacije BiH)**, ističući da se radi "o izvjesnoj, regulisanoj situaciji, koja je normirana imperativnim normama Zakona o stvarnim pravima FBiH iz kojih proizilazi subjektivno pravo podnosioca ovog zahtjeva da traži povrat prava vlasništva oduzete imovine, te u tom smislu da podnosi i druge vrste zahtjeva (konkretno i ovog zahtjeva) kojima se vakufska imovina štiti"; da je, zbog svega navedenog, tužitelj pred Općinskim sudom u Tuzli pokrenuo i novi parnični postupak u predmetu broj 32 0 Ps 411891 21 Ps, u kome traži poništenje sudske nagodbe broj 32 0 Ps 131594 04 Ps, te da stoga predlaže da se obnovi postupak davanja odobrenja o građenju. Dalje slijedi da je prvostepeni organ u postupku po prijedlogu za obnovu postupka, uvidom u priloženu zemljišno-knjižnu dokumentaciju, utvrdio da je na zemljištu označenom po katastarskom operatu i zemljišno-knjižnoj evidenciji kao k.č. br. 926/4, 878/5, kao vlasnik sa udjelom 1/1, upisan Tuzla-Remont“ d.o.o. Tuzla, bez upisanih tereta u „...“ listu, te ocijenio da tužitelj nema svojstvo stranke u postupku izdavanja odobrenja za građenje u smislu odredaba člana 90. Zakona o prostornom uređenju i građenju („Službene novine Tuzlanskog kantona“, broj 6/11, 4/13, 15/13, 2/16 i 4/17), zbog čega je, pozivajući se na odredbe člana 253. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98 i 48/99), prijedlog tužitelja odbacio, cijeneći da je izjavljen od neovlaštenog lica. Protiv prvostepenog akta tužitelj je izjavio žalbu tuženom, koji je istu odbio kao neosnovanu, cijeneći da je zaključak prvostepenog organa u svemu pravilan i na zakonu zasnovan. Prvostepeni sud je odlučujući po tužbi tužitelja podnesenoj protiv rješenja tuženog od 21.04.2022. godine našao da tužitelj nema svojstvo učesnika u postupku, jer nije investitor, projektant, revident, izvođač, ni nadzorni organ, te da navodi tužbe prema važećem materijalnom i procesnom pravu, ne mogu uticati na drugačije presuđenje ove upravne stvari, odnosno drugačiji ishod predmetnog upravnog postupka, zbog čega je tužba odbijena .

Prema izloženom stanju spisa, po ocjeni ovog suda, donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje ove upravne stvari.

Ovo iz razloga što se u ovoj upravnoj stvari radilo o prethodnoj fazi ispitivanja predmetnog prijedloga tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem prvostepenog organa od 01.09.2003. godine, na poseban način, koji je regulisan odredbama člana 253. stav 1. i 2. Zakona o upravnom postupku. U toj fazi, pored utvrđenja da je predmetni prijedlog za obnovu blagovremen, trebalo je ispitati i da li je podnesen od strane ovlaštenog lica koje je zbog zaštite svojih prava i pravnih interesa trebalo da učestvuje u postupku davanja odobrenja za „Tuzla Remont“ d.o.o. Tuzla (zainteresovanom licu u ovom postupku) za izgradnja stambeno-poslovnog objekta blok "B" unutar prostorne cjeline „Pecara 2" u T., prema izmjeni Regulacionog plana nerealizovanog dijela prostorne cjeline, na zemljištu označenom po katastarskom operatu i zemljišno-knjižnoj evidenciji kao k.č. br. 878/5 926/4 i 927/2, sve u K.O. ..., Stambeno –poslovni objekat Blok B ukupnih horizontalnih gabarita 75,80 x 74,18 m, koji se sastoji od pet lamela B1, B2, B3, B4 i B5, kao i da li je okolnost na kojoj se prijedlog temelji učinjena vjerovatnom (ukoliko je prijedlog za obnovu izjavljen od ovlaštenog lica).

Naime, kako se prema odredbi člana 48. Zakona o upravnom postupku definiše opći procesni princip o stranci u upravnom postupku, odnosno ko u upravnom postupku (koje lice) može biti stranka, to se u konkretnom slučaju (suprotno tvrdnjama tužitelja) trebalo odrediti ko sve može biti nosilac prava i obaveza o kojima se rješavalo u postupku davanja odobrenja za izgradnja stambeno-poslovnog objekta blok "B" unutar prostorne cjeline „Pecara 2" u T. i to primjenom Zakona o prostornom uređenju i građenju („Službene novine Tuzlanskog kantona“,

broj 6/11, 4/13, 15/13, 2/16 i 4/17) na osnovu koga je doneseno rješenje o odobrenju za izgradnju od 15.07.2021. godine, a čija se obnova postupka traži. Prema tom materijalnom propisu i to članu 90. navedenog Zakona izričito je propisano ko su sudionici (stranke) u postupku građenja, pa su tako prema toj odredbi sudionici u projektovanju i građenju investitor, projektant, revident, izvođač i nadzor, slijedom koje odredbe tužitelj očitno nije lice koje može imati izvjesna prava u odnosu na postupak u kojem nije bio ni učesnik. Pored toga, pravilno prvostepeni sud u svojoj odluci utvrđuje da ni odredbe Zakona o stvarnim pravima (Službene novine Federacije BiH“, broj: 66/13, 100/13 i 32/19- Odluka Ustavnog suda Federacije BiH) koje se odnose na promet i raspolaganje nekretninama u vlasništvu Federacije, kantona i jedinica lokalne samouprave ne daju tužitelju mogućnost da bude stranka u ovom postupku, zbog čega i po mišljenju ovog suda tužitelj nema svojstvo ovlaštenog lica za podnošenje zahtjeva za obnovu postupka.

Pored toga, iako je u ovom predmetu odlučeno temeljem činjenice da tužitelj nije ovlašteno lice za podnošenje prijedloga za obnovu postupka izdavanja odobrenja za građenje, prvostepeni sud je cijenio i da zahtjev za obnovu postupka koji se zasniva na odredbi člana 246. tačka 5. Zakona o upravnom postupku a koja propisuje da ako se rješenje organa koji je vodio postupak temelji na nekom prethodnom pitanju, a nadležni organ je to pitanje kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije, nije osnovan. Ovakav zaključak prvostepeni sud argumentuje činjenicama da je za dozvolu obnove postupka po navedenoj odredbi potrebno ispunjenje dva kumulativna uslova i to da se pravosnažno rješenje povodom kojeg se traži obnova zasnivalo na nekom konkretnom prethodnom pitanju, koje je raspravljeno u postupku koji je okončan tim pravosnažnim rješenjem, i da je nadležni organ to pitanje kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije. Ocjenom sadržaja rješenja o odobrenju za građenje, te obzirom da prilikom njegovog donošenja nije raspravljeno bilo koje prethodno pitanje, prvostepeni sud je zaključio da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni ni uvjeti iz člana 246. tačka 5. Zakona o upravnom postupku.

Kada je u pitanju vođenje parničnog postupka broj: 32 0 Ps 244518 15 Ps, kao i odluke Ustavnog suda BiH AP-3332/21 od 23.02.2023. godine, koja je ustvari bila osnov za traženje obnove postupka u predmetu izdavanja odobrenja za građenje, ovaj sud mora istaći da u spisu nema dokaze o konačnom ishodu postupka u pogledu pravne valjanosti sporne sudske nagodbe. Međutim, treba istaći da iako je ukinuta presuda Kantonalnog suda u Tuzli, odnosno nakon toga prvostepena presuda od 20.12.2018. godine kojom je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđivanje apsolutne ništavosti sudske nagodbe broj 32 0 Ps 131594 04 Ps od 09.02.2015. godine, Ustavni sud u svojoj odluci ne daje konkretan odgovor u pogledu postojanja pravnog interesa, već samo ukazuje da nema adekvatne analize u vezi sa proporcionalnošću između interesa tužitelja i javnog interesa, odnosno vladavine prava, kao jednog od osnovnih načela postojanja pravne sigurnosti svih subjekata prava, zbog čega i utvrđuje kršenje prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava BiH i člana 6. stav 1. Evropske konvencije. Zbog toga, navedena odluka Ustavnog suda ne može uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari, ali svakako omogućuju tužitelju da u tom ili nekom drugom posebnom postupku ostvaruje pravo na restituciju ili neko drugo pravo za koje smatra da mu pripada.

Obzirom da, kako je naprijed navedeno, u momentu donošenja rješenja od 15.07.2021. godine, koje je predmet prijedloga obnove postupka, tužitelj nije bio upisan kao nosilac bilo kakvih stvarnih prava na predmetnim nekretninama (nije bio ni titular prava raspolaganja, već je prema zemljišno-knjižnom izvratku „Tuzla Remont“ d.o.o. Tuzla upisan kao vlasnik sa dijelom 1/1, bez upisanih tereta u ... listu), upravni organi i prvostepeni sud su pravilno odlučili da tužitelj nije ovlašten za podnošenje zahtjeva za obnovu postupka okončanog rješenjem od

15.07.2021. godine, na osnovu odredbi člana 253. stav 1. i 2. Zakona o upravnom postupku i da njegov zahtjev treba odbaciti kao izjavljen od neovlaštenog lica.

Na koncu, navodi zahtjeva se u pretežnom dijelu odnose na komentarisanje i iznošenje činjenica, te procesnih prigovora i nepravilnosti odluka u drugim predmetima, a najmanje se bavi pitanjem osnovanosti razloga zbog koji se ustvari tražila obnova ovog konkretnog postupka. Isto tako, nema mjesta ni navodu zahtjeva da je tuženi propustio cijeliti da se postupak obnove mogao provesti i po službenoj dužnosti, jer se postupak obnove po službenoj dužnosti pokreće isključivo kada je to u javnom interesu.

S obzirom da se ni ostali navodi tužitelja iz zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke nisu mogli prihvatiti, jer se istim ne dokazuju da su bili ispunjeni uslovi za obnovu upravnog postupka, ovaj sud je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Pita Minela, s.r.

Predsjednica vijeća
Danilović Edina, s.r.